Nᴱᴿ 152

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 20 Grudnia v. s. 1826 roku.

Wiadomości Krajowe.

St. Petersburg dnia 11 grudnia.
(z Gazety Senackiey).

Cesarz Jegomość przez naywyższy dyplomat, datowany dnia dziesiątego października r. t. potwierdzić raczył wszystkie prawa i przywileje, od Nayjaśnieyszych Poprzedników Swoich, Monarchów Rossyyskich: Cesarzowey Katarzyny Wtórey, Cesarzów Pawła Igo i Alexadra Igo, nadane Towarzystwom Braci Ewanjelików sareptskiemu i w Guberniach nadbaltyckich: inflantskiey, estońskiey i kurlandzkiey, osiadłym.

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu wydane:

D. 26 listopada w brzmieniu następującém: „Uznawszy za dobrą zniżyć poszlinę od soli zagraniczney, przeprowadzaney przez tamożnie jurborską i połongowską, ustanawiając ją od 1go stycznia następnego 1827 roku, zarówno z wprowadzaną w portach morza guberniy nadbaltyckich po dwadzieścia pięć kopiejek od puda, Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi uczynić należyte rozporządzenia."

D. 29 listopada. Carewicza Gruzińskiego, *Bagrata Georgijewicza*, nayłaskawiey mianując Radcą Taynym, Rozkazujemy mu zasiadać w Rządzącym Senacie.

D. 3 grudnia. Na rozwiązanie rozrządzeń, czasowie uczynionych ukazami 6go listopada 1821 i 10 marca 1823 roku o Biskupach Greko-Unickich: Janie *Krasowskim* i Jakóbie *Martusewiczu*, Naymiłościwiey Rozkazujemy: Arcybiskupowi *Krasowskiemu* zarządzać Dyecezyą Łucką, a Biskupowi *Martusewiczowi* Dyecezyą Połocką.

Dyrektorowi Liceum Riszeliewskiego w *Odessie*, Rzeczywistemu Radcy Stanu *Orlajowi*, w nagrodę gorliwey służby, naymiłościwiey są nadane trzy tysiące dziesięcin ziemi, w guberniach wielko-rossyyskich, z prawem posiadania wieczystego i potomnego.

Rzeczywisty Radca Stanu, Baron *Meyendorf*, mianowany wice-dyrektorem Departamentu handlu zewnętrznego.

Zarządzającym niżegorodzkiey solney administracyi, mianowany radca kollegialny *Alexiejew*, dotąd zarządzający kommissyą solną tamże.

Assessor kollegialny, *Ballin*, rządca kancellaryi w Expedycyi przygotowania papierow skarbowych, przeniesiony na tenże obowiązek do Handlowego Banku Państwa.

D. 5 grudnia. Znayduącemu się przy Missyi konstantynopolskiey, Rzeczywistemu Radcy Stanu *Daszkowu*, naymiłościwiey rozkazano bydź Sekretarzem Stanu, przy Jego Cesarskiey Mości i razem Towarzyszem Ministra spraw wewnętrznych.

D. 6 grudnia. Jenerałowie adjutanci Jego Cesarskiey Mości: Jenerał kawaleryi Hrabia *Delambert*, Admirał *Siniawin*, Jenerał kawaleryi Xiążę *Trubecki*, Jenerał kawaleryi Hrabia *Ożarowski*; jenerał porucznicy: Hrabia *Czernyszew*, *Demidow*, *Baszucki*, *Zakrewski* i *Benkendorf*, otrzymali rozkaz naywyższy, zasiadania w Rządzącym Senacie.

Jenerał porucznicy: *Kaysarow* i *Gorgoli*, otrzymali rozkaz zasiadania w Rządzącym Senacie.

Liczący się w woysku, Jenerał major *Mordwinow* 1szy, nayłaskawiey mianowany Radcą Taynym, z rozkazem zasiadania w Rządzącym Senacie.

W nagrodę długiey i odznaczającey się służby Naczelnika oddziałowego Departamentu inspektorskiego Głównego Sztabu Jego Cesarskiey Mości, 5tey klassy *Andrejew*, nayłaskawiey podniesiony do czwartey klassy.

Na przedstawienie Jego Cesarskiey Wysokości Cesarzewicza Wielkiego Xiążęcia Konstantego Pawłowicza, o służbie odznaczającey się, Minski Gubernator Cywilny, Radca Stanu *Gieczewicz*, nayłaskawiey mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu.

Radca stanu *Beketow* i assesor kollegialny, *Kołosow*, urzędniey przy moskiewskiém archiwum spraw zagranicznych, w nagrodę gorliwey służby, nayłaskawiey mianowani: pierwszy Rzeczywistym radcą stanu, a drugi Radcą dworu.

— Ukazy Rządzącego Senatu nowo-ogłoszone:

D. 30 listopada 1826, z Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich, o prawidłach na odbywanie spraw dla oddzielenia osobistych gruntów jednodworców od gromadowych, i gruntow obywatelskich od skarbowych.

D. 8 grudnia 1826 roku z 1go Departamentu: o przyłączeniu do rewizyi i poddaniu podatkom ludzi dworskich narodu Gruzińskiego, przez urzędników Rossyyskich sposobem kupna nabywanych.

D. 8 grudnia 1826 r. z Powszechnego Zebrania Departamentów Sanktpetersburskich, o uzyskaniu od wybranych na rok 1824 w Sankt-Petersburgu na meklerów mieskich i prywatnych z mieszczan ustanowionych podług 3ciey gildy, kupieckich powinności, i o dalszych rzeczach.

Królewstwo Polskie.

Warszawa d. 23 grudnia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Rada Administracyyna Królewstwa postanowieniem z dnia 5 b. m. mianowała JP. Alfonsa *Kropiwnickiego*, Budowniczym w całem Królewstwie.

— Ogromne śniegi, które spadły w okolicach *Krakowa* i nagle stopniały, stały się przyczyną znacznego wezbrania wody na rzekach. Most na *Nowey-Wiśle* pod *Krakowem* został zerwany, *Wisła* pod *Warszawą* przybrała na półtora łokcia, lecz zaczęła opadać.

— W Nrze 9 Izydy Polskiey znayduje się *Spis wyrobów zakładu fabrycznego* Witalisa *Olechowskiego* w *Nowosilce*, Powiecie Soleckim, Wojew. Sandomierskiem, pod miastem *Iłżą*. Można w nim zamawiać i dostać następujących apparatów, machin i wyrobów: Apparatów gorzelnianych, podług *Pistoryusa*, *Hermszteta*, *Barna*, *Funkiego*, *Storcha*, *Siemensa*, *Trittona* i innych, z pompami, machinami i całem urządzeniem; wszelkich apparatów ogniowych, miedzianych, do piwa, porteru i innych zakładów. Młockarni Szkockich z kołowrotem żelaznym, drewnianym lub samych, paro, cztéro i sześciokonnych, mogących bydź połączo-

nemi z machinami na inny użytek; tartaków angielskich z piłami okrągłemi, zdatnych również do robienia gontów, konnych lub mogących bydź zastosowanemi do innych zakładów wodnych lub parowych; sieczkarni ręcznych, konnych, lub mogących bydź zastosowanemi do innych machin; młynów do mielenia zboża, konnych, ciągnionych, deptakowych, lub mogących bydź zastosowanemi do innych machin; młynow walcowych, karbowanych i gładkich, do mielenia zboża, słodu i gniecenia nasion, oleynych; młynków do wiania i czyszczenia zboża, ręcznych, lub połączonych z młockarnią; młynków na sposób berliński do gniecenia kartofli gotowanych, i apparatów *Siemensa* do zacioru z kartofli; pługów i radełek do sadzenia, okopywania, pielenia i wykopywania; młynków do tarcia kartofli surowych i t. p.; młynów do tarcia gipsu i innych ciał twardych; szatkownic mechanicznych do kapusty i t. p.; maślnic; machin do ciągnienia wody w górę; magli mechanicznych; płóczkarni do kartofli; kafarów mechanicznych; wind rozmaitych, sikawek ręcznych i konnych; pieców rozmaitego rodzaju, konduktorów elektrycznych, termolamp do oświecenia gazem; wszelkich wyrobów kruszcowych; pomp, wentylów; wszelkich wyrobów kunsztownych z żelaza lanego; okuć żelaznych i mosiężnych, pilników, wyrobów tokarskich, stolarskich, etc.

(z Monitora Warszawskiego).

Nabożeństwo jubileuszowe, dnia 23 b. m. skończyło się w kościele ś. Alexandra, a jutro rozpoczyna się w kościele XX. Dominikanów.

—Radca *Lewenau* w Wiedniu, który wprowadził do Europy *chiński ryż górski*, otrzymał z Brescia doniesienie, iż tam żniwo téy pożyteczney rośliny tak się dobrze udało w r. b., że do Egiptu można było wysłać 7 cetnarów nasienia. Jak tylko otrzyma transport z Brescia, zadosyć uczyni obstalunkom o nasienie poczynionym z *Polski*.

Austrya.

Wiedeń dnia 23 grudnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Król Jmć angielski mianował P. *William Taylor Moncy* jeneralnym konsulem angielskim w Wenecyi i we wszystkich portach austryackich na Adryatyku; uznany on został w tym urzędzie dnia 23 b. m.

Od dwóch tygodni codzień bywają wielkie łowy w okolicach tuteyszych stolicy; bywają na nich Arcy Xiążęta, oraz Infant Portugalski *Don Michał* i Xiążę *Gustaw*, syn byłego Króla Szwedzkiego.

Anglija.

Londyn dnia 6 grudnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Słychać, iż gdy przed niejakim czasem Pan *Walter Scott* złożył Królowi Jmci hołd uszanowania, Monarcha prosił go, aby napisał historyą *Jerzego III*, od czego się Pan *Scott* swoją nieudolnością miał wymówić. Życie *Napoleona* przez tegoż autora wyydzie jednego dnia w językach angielskim, francuzkim i niemieckim, w *Edymburgu*, *Londynie*, *Paryżu*, *Lipsku*, *Berlinie* i *Wiedniu*.

Onegday przybył tu nasz Wice-konsul z *Port-au-Prince*, i przywiózł traktat przyjaźni i handlu, zawarty między Wielką Brytaniją a Rzecząpospolitą Haytańską.

Wczora rozeszła się tu pogłoska o przybyciu z *Paryża* gońca z wiadomością, że Król *Karol X*, ma wydać publiczne oświadczenie, iż wcale nie myśli wdawać się w polityczny systemat Portugalii.

W instrukcyi, którą Ministeryum spraw zagranicznych przesłało Panu *Salt*, naszemu jeneralnemu Konsulowi w *Alexandryi* i *Kairze*, względem zakazu ładowania własności tureckiey na okręty angielskie wyrażono: „Zaleca się wszystkim Konsulom Angielskim w Lewancie, pod karą niezwłocznego oddalenia z urzędu, aby naytroskliwiey wstrzymywali się nietylko od ułatwiania, lecz oraz od wszelkiego pozwalania lub względności, co się tycze ładowania własności tureckiey na okręty angielskie, albo też dawania takowym okrętom pasportów angielskich, któreby własność tę od krążących okrętów greckich zasłaniały.“ Słychać, iż kupcy w *Salonice*, *Beyrut* i *Alexandryi*, naywięcey pod banderą angielską posyłali żywność i potrzeby wojenne woysku tureckiemu i egipskiemu w Morei.

Oprócz wielkiey składki dla ubogich robotników fabrycznych, wynoszącey 131,453 funtów szterlingów (5 milijonów 258,120 zł. pol.), zaczęto zbierać drugą składkę, celem opatrzenia tychże robotników w odzież na zimę. Monarcha dał pierwszy przykład, przeznaczając na to 100 funtów szterl. (4000 zł. pol.).

Stan powiatów rękodzielniczych jest coraz smutnieyszy. Niepodobna opisać nędzy robotników fabrycznych, niemających zatrudnienia. Nie mają czém płacić za mieszkanie, a właściciele domów często znaydują u nich tylko snopek słomy za swoję należność. Niektórzy z tych nieszczęśliwych ludzi udali się do *Londynu*, w zamiarze podania prośby o zniesienie praw zbożowych, które za główną przyczynę niedoli swojey poczytują, i niecierpliwie czekają innych praw, tak w tey okoliczności, jako też względem emigracyi, na czém całą nadzieję swoję zakładają.

Wychodząca w *Dublinie* Gazeta *Evening-Post* przytacza, iż między 658 członkami Izby Niższey, nie ma 58, którzyby nie posiadali własności gruntowey.

Techniczne trudności, które zdawały się dotąd bydź na przeszkodzie wykonaniu wielkiego dzieła narodowego, to jest: zrobieniu drogi pod *Tamizą* w *Londynie*, są zupełnie uprzątnione, i już teraz powątpiewać nie można, iż to olbrzymie, a dla *Londynu* tak ważne przedsięwzięcie, pomyślnym uwieńczone będzie skutkiem.

Gazeta wychodząca w *Plymouth* donosi o uczynioném doświadczeniu, iż torf, znaydujący się w znaczney ilości w *Dortmoos*, wydaje gaz nierównie jaśnieyszy, aniżeli węgle. Nie mając w sobie siarki, nie potrzebuje czyszczenia, nie czyni swądu, i nie czerni papieru trzymanego nad płomieniem. Żelazo kute przy ogniu z tego torfu, jest nierównie lepsze, aniżeli wyrobione przy ogniu ze zwyczaynych węgli, co przypisują temu, iż nie ma w niém siarki, która czyni żelazo kruchém.

Podług wiadomości z *Laguaira* pod dniem 25 października, ustaje obawa woyny domowey.

Z 12stu Departamentów, składających Rzeczpospolitą Kolumbiyską, 7 oświadczyło się za rządem federacyynym. Departament *Magdalena* posłał do *Boliwara* prosząc, aby obecnością swoją przywrócił jedność.

Jenerał *Freire*, były Dyrektor Chiliyski, został mianowany naczelnym wodzem woyska tameczengo.

Rząd Mexykański zdał Senatowi sprawę o przyczynach, dla których deputowani na kongres powszechny postanowili oddalić się z *Panama*. W mieście *Mexyku* odbywają się teraz dwa kongressy, jeden powszechny południowo-Amerykański, a drugi narodowy Mexykański. Prezydent podał kongressowi narodowemu projekt do utworzenia 6 półków milicyi, które mają stać w różnych prowincyach.

Zapewniają, iż Kapitanowie okrętów, trudniących się obmierzłym handlem niewolnikami, co rok blizko 3,000 murzynów mężczyzn, kobiet i dzieci, rzucają w morze. Przeszło połowa tych nieszczęśliwych jest pozbawiona życia, częścią dla uniknienia rewizyi przez okręty wojenne, częścią dla niemożności przedania ich ze znacznym zyskiem.

Łupy, które woysko Angielskie zabrało Królowi Aszantów, szacowane są podług urzędowey wiadomości Półkownika *Purdon*, 500,000 funtów szterl. (20 milijonów zł. pol.). W *Sierra Leona* rozeszła się pogłoska, iż Król ten umarł z ran odniesionych w bitwie. Raniła go raca kongrew-

ska. Wspomniony Półkownik przyznaje, iż obroty Króla *Acoto* z *Aquambach*, który z tyłu uderzył na Aszantów, rozstrzygnęły los bitwy.

Parlament.

Izba Niższa. Dnia 2 b. m. przyjęto bil, zatwierdzający postanowienie Rady tayney względem dozwolonego wprowadzania zboża zagranicznego. Lord *Folkstone* oświadczył wyraźnie, iż mniema, że Ministrowie sami nie wiedzą, co w prawach zbożowych poprawić mają. Pan *Huskisson* odpowiedział, iż Ministrowie wiedzą dobrze, co służy dla dobra narodu, lecz ważna ta okoliczność dopiero po świętach będzie wniesioną, a wtedy zacny Lord dowie się o wszystkiém.

Dnia 4 b. m. Panowie *Torrens*, *Hume* i *Philipps* podali petycyą o odmianę praw zbożowych. Petycya z *Lancashire* obeymuje 8000 podpisów. Lordowie *Mountcharles* i *Spencer* złożyli petycye o nadanie swobód katolikom.

Hiszpanija.

Madryt dnia 1 grudnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Rada stanu ułożyła dawniey odpowiedź na przełożenia wszystkich posłów zagranicznych przy dworze naszym, uczynione z powodu wiadomości o wtargnieniu jenerała *Silveira* do Portugalii; lecz, teraz dopiero można sądzić o polityce naszego Rządu, czytając następującą notę, którą Pan *Salmon* podał d. 28 z. m. posłom zagranicznym:

„Mości Panie! Z rozkazu Króla, Pana mojego, mam zaszczyt donieść WPanu, iż uwiadomiłem J. K. Mość, że zbiegli do Hiszpanii Portugalczykowie zbuntowali się w zakładach swoich, posunęli się ku Portugalii, nadużyli dobrodzieystwa danego im wspaniałomyślnego przytułku, uwiedli baczność tamecznych władz mieyscowych, a tym sposobem sprawili Królowi naywiększy smutek. Dla zapobieżenia i uniknienia skutków tak niespodziewanego wypadku, aby nadal zbiegli do Hiszpanii cudzoziemcy nie nadużyli znowu gościnności, okazaney im jedynie z pobudek ludzkości, polecił mi Król Jmć oznaymić WPanu, iż jeneralni kapitanowie prowincyy pogranicznych przesłali już przez nadzwyczaynych gońców wiadomość, że oddano broń i sprzęty woyskowe, które zbiegowie portugalscy do Hiszpanii przynieśli, i nawzajem odebrano oraz broń i sprzęty, które zbiegowie Hiszpańscy do Portugalii przynieśli. Wydał także Król Jmć rozkaz, aby ci jeneralni kapitanowie oddalili wszystkich zbiegów, znaydujących się w Hiszpanii o 60 mil w głąb kraju, dowódców i oficerów od żołnierzy odłączyli, i w żadnym zakładzie nie umieszczali razem więcey nad 60 ludzi, a to pod dozorem oficerów hiszpańskich. Rozkazał niemniey Król Jmć jeneralnym kapitanom prowincyy, aby żadnego zbroynego portugalczyka więcey nieprzyymowali, i niedawali im żadnego wsparcia, oprócz przytułku, jakiego ludzkość wymaga. Co się tycze jenerałów, Margrabiego *Chaves* i Vice-Hrabiego *Canellos*, wydano naywyraźnieysze rozkazy, aby ich dłużey w Królewstwie nie cierpiano, i przez żandarmów z kraju wyprowadzono. Nakoniec, dowódcy twierdz pogranicznych otrzymali pod osobistą odpowiedzialnością rozkaz wypełnienia jak nayściśley powyższych rozporządzeń. Rozkazy te posłano wczora wieczorem przez nadzwyczaynych gońców do wszystkich jeneralnych kapitanów prowincyy pogranicznych, i razem wyprawiono nadzwyczaynego gońca do posła hiszpańskiego w *Lisbonie*, aby jak nayprędzey Rząd Portugalski o tém uwiadomił. Nigdy Król Jmć nie oddali się od prawidła, jakie sobie względem Portugalii przepisał, to jest, unikanie wszystkiego, coby mogło dać pozor do nadwątlenia stosunków, istnących między obu Państwami; raczył więc Król Jmć polecić mi, abym WPana o tém wszystkiém uwiadomił, i żebyś WP. mógł o tém donieść Rządowi swemu. Król, Pan móy, jest zupełnie przekonany, iż Rząd WPana znaydzie w tém nowy dowód szczerey chęci Króla Jmci nie przerywania spokoyności Europeyskiey pod żadnym pozorem, i uniknania, ile możności, od wszystkiego, coby ją nadwerężyć mogło. Z tych rozporządzeń Króla Pana mojego, poznasz WPan, iż trudności, o jakich w ostatniey swojey nocie mówiłeś, i względem których żądałeś ode mnie objaśnienia, raz na zawsze zostały uchylone.“

(podpisano) *Salmon.*

Słychać, iż jenerał *Silveira* przybywszy przed *Braganza*, stoczył bitwę 16stogodzinną z tameczną osadą, która pokonana musiała ustąpić, ile że znaczna część 12go pułku linijowego przyłączyła się do powstańców. Woysko Rejencyi oddaliło się o 7 mil za *Braganza*, i oczekuje posiłków z *Lisbony*. Osada w *Braganza* wynosiła tylko 1200 ludzi. Słychać oraz, iż zbiegli Portugalczykowie wkroczyli także pod *Oliwenza* do Portugalii.

Wiemy teraz, iż zbiegowie Portugalscy, z powodu oświadczenia się naszego gabinetu, musieli swóy napad przyśpieszyć. Powzięli ten zamiar po naradzie jenerała *Silveira* z jenerałem *Longa*, odbytey w *Valladolid*, a *Silveira* otrzymał wiadomość o przedsięwziętych krokach posłów zagranicznych u naszego dworu przeciwko zbiegom. Nie chciał *Silveira* składać dłużey odpowiedzialności na Rząd hiszpański za swóy postępek. Po wyruszeniu portugalczyków, przybył wprawdzie jenerał *Longa* z woyskiem, lecz zapoźno, i stanął na granicach.

— *Dnia 2* —

Ministrowie nasi, oprócz Pana *Calomarde*, prosili o uwolnienie od urzędu; lecz Król Jmć oświadczył, iż później tę okoliczność weźmie pod rozwagę. Monarcha cierpi podagrę, a wszelako przewodniczył na Radzie Ministrów, która 4 godziny trwała. Przedmiotem jey było przełożenie Rządu Portugalskiego względem ściągnienia 4000 woyska na granicy. Wyrażono w niém, iż nie zdaje się podóbném do prawdy, aby to mogło się stać bez wiedzy Rządu hiszpańskiego. Odpowiedź na to miano udzielić posłowi francuzkiemu, wprzód nim ją podano.

Otrzymano wiadomość, iż Pan *Longa*, jeneralny kapitan dawney Kastylii, ruszył d. 23 listopada z *Valladolid* w 1800 ludzi woyska liniowego i milicyi, dla ścigania zbiegów portugalskich, którzy pod dowództwem jenerała *Silveira* wyszli z *Placencia*, i dla wstrzymania tych, którzy jeszcze po nieprzyjacielsku nie wtargnęli do Portugalii. Jenerał *Longa* miał odebrać od Ministra woyny surową naganę za uchybienie wydanym rozkazom. Zdaje się, iż utraci urząd dla dania zadosyć uczynienia Portugalii.

— *Dnia 3* —

Słychać, iż ze strony Anglii i Portugalii podano mocne przełożenie gabinetowi naszemu. Oba te Mocarstwa mają się domagać od Rządu hiszpańskiego zupełnego zadosyć uczynienia, za postępek 4000 zbiegów portugalskich, którzy zbroyno wkroczyli do Portugalii, a których część wstąpiwszy na ziemię oyczystą, bojąc się niepomyślnego skutku tego przedsięwzięcia, wróciła przez *Ayamonte* do Hiszpanii.

Ministrowie, którzy prawie od miesiąca raz na tydzień udają się do *Eskuryalu*, dla pracowania z Królem, mieli ostatniego razu oświadczyć Monarsze, zż dopóki ochotnicy rojalistowscy istnieć będą, dopóty niepodobna utrzymać spokoyności w kraju.

Turcya.

Stambuł dnia 14 listopada.

(z Gazety Warszawskiey.)

Pan *Stratford Canning*, Poseł Angielski, otrzymał nakoniec od Porty zadosyć uczynienie za obrazę kilku swoich ludzi, czego się oddawna domagał. Ze swojey zaś strony zezwolił na przyjęcie straży, ofiarowaney dla bezpieczeństwa Posłom Europeyskim, a należącey do nowey milicyi, na mieyscu zniesionych Janczarów, z tém jednak oświadczeniem, iż odmianę tę uważa tylko za środek tymczasowy. Uwiadomiony o tém Reis-Effendi, rzekł w sposobie zupełnie lakonicznym: *Niech i tak będzie! Wszystko co jest ludzkiém, jest tymczasowem; jeden tylko Bóg jest nieodmienny.* Postępek ten Posła Angielskiego względem zniesionych janczarów, daje powód do różnych domysłów.

)3(

Xiążę *Miłosz* zaymuje się mocno utworzeniem regularnego woyska w Serwii.

Morowe powietrze, które już ustawało, grassuje znowu w tuteyszey stolicy. Kapitan Basza wrócił do Dardanellów i za pierwszym wiatrem południowym przybędzie do *Stambułu*. Ma tylko część flotty Tureckiey; reszta jey pod dowództwem Kapitana Beja pozostała w portach południowych Morei, i podlega rozkazom *Ibrahima* Baszy.

Od granic tureckich dnia 28 listopada.

Pan *Eynard* w *Genewie* otrzymał od Jenerała *Kołokotroniego* list, w którym dziękuje mu za dotychczasowe wsparcie, dodając, iż dalsze pomaganie sprawie Greków czyni nadzieję, albo raczey pewność pomyślnego jey wypadku. Kommissya Rządowa w *Napoli di Romania* napisała także pod dniem 11 października do Pana *Eynard*, udzielając mu rapportu o szczęśliwey wycieczce osady Ateńskiey, i donosząc, iż wszyscy Albańczykowie porzucili woysko Tureckie i wrócili do domów, iż liczny korpus Grecki uda się wkrótce wgłąb Morei, że dywersya ta sprowadzi oswobodzenie *Aten*, iż nowa flotta Egipska nie może wypłynąć z powodu rozruchów, które wybuchnęły w Egipcie, i że nowy okropny spisek zagraża W. Sułtanowi w *Stambule*. W końcu wyrażono, iż Grekom braknie potrzeb wojennych.

Na fregacie Austryackiey *Palante* przybyli z *Zante* do *Tryestu* Kapitan korwety *Dinelli*, Porucznik okrętowy *Marsich* i Szambelan *Bon*. Doznali nieszczęścia rozbicia się okrętu na morzu przy zachodnich brzegach Morei. Uratowali się wprawdzie z ludźmi okrętowymi na ląd, a nawet naykosztownieysze rzeczy i sprzęty swoje ocalili; lecz dnia 12 listopada rozboynicy, wypadłszy z gór, zabrali im wszystko, co mieli. Mały statek przywiózł ich do *Zante*, zkąd udali się do *Tryestu*.

Wychodząca w *Tryescie* Gazeta *Observatore Triestino* prostuje umieszczoną niedawno wiadomość o pokazaniu się eskadry Egipskiey przy tak nazwanych *Wyspach Mądrości*, w tym sposobie, iż eskadra ta, złożona z 12 okrętów wojennych Egipskich, nie jest tą, którey się spodziewają z *Alexandryi*, lecz która po kilkomiesięcznym pobycie przy *Navarino*, wypłynęła dla krążenia po morzu.

— *Dnia 29.* —

Liczne rodziny Greckie z Morei szukają przytułku na wyspie *Milo*. albowiem *Ibrahim* Basza zniszczył po większey części wsie Maynockie.

Eskadra Vice Admirała Greckiego *Sachtury-sa* wróciła do *Idryi*, dla naprawy okrętów; eskadra zaś Admirała *Miaulisa*, złożona ze 25 okrętów i 4 statków palnych pozostała przed *Samos*. Słychać, iż *Kanaris* oddalił się z *Eginy*, i ze statkiem palnym, darowanym mu przez Hrabiego *Harcourt*, chce się przyłączyć do eskadry *Miaulisa*. Admirał ten pisał do władz Idryskich, iż ze szczupłą swoją siłą nie może zasłonić wyspy *Samos*, i że będzie musiał wrócić do *Idryi*, jeśli niezwłocznie nie otrzyma posiłków. W skutku czego, każda z wysp *Spezzyi* i *Idryi* posłały mu 10 okrętów, do których się także przyłączył statek parowy Kapitana *Hastings*.

— *Dnia 26* —

Flotta Egipska płynąca z *Alexandryi*, znaydowała się d. 23 b. m. przy tak nazwanych *Wyspach Mądrości*, i zmierzała do *Navarino*, dokąd nazajutrz przybyć mogła.

Gazeta wychodząca w *Lauzannie* (w Szwaycaryi) umieściła urzędowy rapport z *Aten* o sławney wycieczce, którą Grecy uczynili d. 13 września z cytadelli. Garstka Greków przymusiła Turków do ucieczki. Grecy znaleźli potém 3 miny, które nieprzyjaciel już prawie ukończył, a które miały obalić szczątki dawnego teatru, i utorować nieprzyjacielowi drogę do twierdzy. Zabrali wszystkich robotników w niewolą, a naystarszemu inżenierowi ucieli głowę. Zabrali oraz znaczną zdobycz.

Listy z *Marsylii* wyrażają, iż Pułkownik *Fabvier* odzyskał d. 17 października miasto *Ateny*, i zupełnie poraził korpus *Reszyda* Baszy.

Wychodząca w *Smyrnie* Gazeta *Dostrzegacz Wschodni* z dnia 27 października, donosi ze *Stambułu* pod d. 20 tegoż miesiąca, iż Sułtan d. 17 wychodził z synem swoim, następcą tronu namieniając, iż to jest pierwsze zdarzenie tego rodzaju. Dotąd nie dopuszczali tego nigdy Janczarowie, przez co przyszły władca nie miał naymnieyszey wiadomości o potrzebach ludu swego, nie mógł wysłuchać jego zażaleń, i nie miał sposobności przekonać się o prawdziwey potędze Monarszey, na opinii ludu swego ugruntowaney.

Do *Algieru* zawinęła z *Tulonu* fregata Francuzka i galiota, żądając od Deja, aby wydał zabrane okręty Papiezkie, czego odmówił, oświadczając, iż banderę Papiezką wtenczas szanować będzie, gdy Dwór Rzymski, tak jak inne, utrzymywać będzie Konsula swego w *Algierze*. Niewolników wypuścił Dey za zwrótem wydatków na ich utrzymanie, co jak oświadczył, jedynie przez grzeczność dla dowódcy Francuzkiego uczynił, a ten mu za to przyrzekł 20 Turków z jego Dworu przewieźć do *Smyrny*.

WŁOCHY.

Rzym dnia 23 listopada.

(Journal de St. Petersbourg).

Rzeka *Teverone* (dawniey *Anio*) płynąca z północy na południe, w części zachodniey miasta *Tivoli*, dzieli się na trzy kanały. Pierwszy idący w lewo, porusza młyny miasta i okolic, tworząc wielkie kaskady, przy wpadaniu do dawnego koryta *Anio*. Drugi kanał płynie na prawo i łączy się z kanałem *Bernino*, daley zaś wpada do grotty Syreńskiey, a potém do grotty Neptuna. Nareszcie trzecia odnoga rzeki tworzy wielką kaskadę, wpadającą do grotty Neptuna. Ciągłe deszcze w zeszłym tygodniu, tak znaczne wezbranie wody sprawiły, iż rzeka otworzyła sobie d. 16 nowe koryto, 15 stóp szerokości a 43 głębokości mające, i wróciwszy do dawnego kierunku, osuszyła kanał Bernino, jako też wszystkie inne w mieście. Cała massa wody zlała się do grotty Neptuna, a z niey do Syreńskiey, gdzie była dawna kaskada, którey opis zostawili nam Dyonizy z Hallikarnassu i Strabon. Wezbrana rzeka, zniszczyła część swojego brzegu lewego, obaliła kościołek ś. Łucyi i 20 domow, zrujnowała część pałacu *Boschi* i ulicy *dei Palatini*, i przerwała tym sposobem kommunikacyą na drodze *Subiaco*. Zwierzchność mieyscowa natychmiast uciekła się do zapobiegających środków; szczególniey karabinierowie okazali wielką gorliwość, i większą część mieszkańców wyratowali. D. 17 deputacya z *Tivoli* udała się do Rzymu, którey Rząd natychmiast dostarczył żywności w chlebie i mące, a razem posłał dwóch inżenierów do *Tivoli*.

Neapol dnia 13 listopada.

(*z teyże gazety.*)

Postanowieniem Królewskiém ponowione zostało zabronienie trzymania loteryy prywatnych i bawienia się grami hazardownemi w całém Królewstwie. Wykraczający karani będą wygnaniem i opłatą pieniężną od 100 do 500 cz. zł.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 152.

Wilno dnia 20 Grudnia v. s. 1826 Roku.

1 Magistratura Powszechney Opieki Gubernii Litewsko Wilenskiey w skutek postanowienia swojego w dniu 12 miesiąca października idącego 1826 roku, za zgodą Zarządzającego Ministerstwem wnętrznych interessow nastałą, kupiła plac z domkiem drewnianym w roku 1826 miesiąca października 28 dnia dla Szpitala S. Jakóba w Mieście Wilnie na przedmieściu Łukiszkach sytuowany do Aktorstwa Ur: Karoliny z Matusewiczow Łakucewiczowey należny, za cenę dobrowolnie umówioną rubli srebrnych 500; na mocy zawartey umowy opłaciła im rubli srebrnych trzysta, restujące dwieście zostawiła u siebie do trzech lat na ewikcyą i na opłacenie kredytorow jeżeli się jacy okażą. A przeto taż Magistratura Powszechney Opieki wszelkich kredytorow mających pretensyą do Ur. Łakucewiczowey lub jey rodziców Jakóba i Kazimiry z Monczyńskich Matusewiczow wzywa przez niniejszą awizacyą, aby się jawili ze swojemi pretensyami w przeciągu trzech lat pod utratą swojey własności.

Rzeczywisty członek i Kawaler P. Kleyst.
Sekretarz Jan Solimani.

Naczelnik Stołu Guberski Sekretarz Paweł Kulikowski.

---

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc. UUrr. Janowi Stacewiczowi Regentowi Granicznemu Powiatu Słuckiego, Konstancyi z Jezierskich Wendorfowey Jenerałowey b. woysk Polskich z dokładem właściwey Assystencyi, i Antoniemu Lissowskiemu Deputatowi Wywodowemu Gubernii Grodzieńskiey Aktorom sprawy, i wszelkim dalszym przelewnym Aktorom obligu od żałącego się Stacewiczowi na 12,000 rubli srebrnych wydanego z imion i nazwisk niewiadomym, po Dekrecie Adcytacyą nakazującym, a Dominikowi Reytenowi Podpułkownikowi Woysk Polskich i Kawalerowi do przyswiadczenia w mieyscu Exekucyi, Pozew przed Sąd Ziemski powiatu Mińskiego na kadencyą następną Trzy Królską 1827 roku; lub po niey zaraz idącą z powództwa W: Ur. Xięcia Ludwika Radziwiłła Komandora Maltańskiego i Kawalera Orderów przy odwołaniu się do poprzedniczey żałoby w roku teraźnieyszym miesiącu maju wyniesioney i 4 eorundem w Ziemstwie Słuckiém zeznaney, do Dekretu Sądu Ziemskiego Mińskiego w dniu 16 julii 1826 roku z obżałowanemi Stacewiczem i Wendorfową Adcytacyą obżałowanego Lissowskiego nakazującego, a z obżałowanym Reytenem niestannego ze wskazem bannicyi doczesney, niemniey do oświadczenia na dniu 23 listopada tegoż roku w Sądzie Główným Mińskim 2 Departamentu zapisanego i do wszelkich dalszych dowodów przy sprawie złożyć się mających szczególnie wynosi się oto: Iż w roku 1818 żałący się potrzebując osoby do ułatwienia ogólnych swoich interessów, miał sobie zarekomendowanego za Plenipotenta obżałowanego Stacewicza, który przyymując od Delatora Plenipotencyą i obowiązując się interessa z kredytorami w Komissyi lub innym jakim Sądzie naznaczyć się mającym naydaley w przeciągu lat trzech do ostatecznego końca doprowadzić, gdy za takowe onych ułatwienie i ukończenie pretendował zapewnienia dla siebie nagrody przez wydanie obligu na rubli srebrnych 12,000, żałący się więc stosownie do żądania obżałowanego Stacewicza przy obecności użytych do swiadectwa i całey umowy swiadomych osob, to jest obżałowanego Reytena i zeszłego Jana Henryka Wołodkowicza Generała Woysk Francuzkich, wydając od siebie na powyższą summę oblig z terminem opłaty połowy to jest rubli srebrnych 6,000 w roku 1819 marca 8 a drugiey połowy w roku 1820 także marca 8 dnia, szukał wzajemnie bezpieczeństwa swojego w dotrzymaniu przez obżałowanego Stacewicza warunkow umowy, i uskutecznienia przyjętych obowiązków; skutkiem czego jednoczasowie z powyższym obligiem wydaną została od obżałowanego pod dattą 1818 roku 8bra 24 i za rękę u zeszłego Generała Wołodkowicza złożona Assekuracya, doprowadzenia do końca wszystkich interessów żałącego się w Komissyi lub innym Sądzie naydaley w przeciągu lat trzech to jest do dnia 30 marca 1822 roku upewniająca, powodem którey oblig rzeczony w jedneyże dacie nastały, a niewolnie przez obżałowanego Stacewicza dla zamiarow dopiero już odkrytych kilku dniami później, mianowicie 1 dnia 9bra tegoż roku zadatowany, tyle tylko mógł mieć znaczenia i waloru, ilebyś obżałowany ze swey strony zaskutecznił dobrowolnie na siebie przyjęte i Assekuracyą dostatecznie pojaśnione obowiązki, w bonifikatę jakowych tenże oblig wziął swoje nastanie. Kiedy zaś obżałowany Stacewicz nie tylko interessów żałącego się podług uręczenia do końca nie doprowadziłeś; ale nawet do ułatwienia onych nie przystąpiłeś i po wezwaniu przez Delatora kredytorów swoich na Zjazd do Nowogródka dla uczynienia układów, przed terminem tegoż Zjazdu listem swym pod dattą 29 augusta 1819 roku pisanym, zapowiedziałeś, iż od obowiązków przyjętych odstępujesz, i na Zjazd do Nowogrodka dla interessów żałącego się przybydź żadney nie masz ochoty; i przez to zerwania się tegoż Zjazdu oraz poniesienia znacznych kosztów stałeś się przyczyną, a tym czasem oblig w nagrodę pracy, na doprowadzenie do końca interessów łożyć się deklarowaney pod Assekuracyą wydany, i po nie doiszczeniu przyjętych obowiązków, owszem wyraźném od onych odstąpieniu do zwrótu Dellatorowi należny pod dniem 3 7bra 1819 roku do Akt Ziemskich Słuckich niewolnie wprowadziłeś i niesłusznego z onego korzystania nie przyzwoitą okazałeś ochotę; żałący się więc za powzięciem o tym wiadomości natychmiast Manifest przeciwko nie raz pomienionemu obligowi w Aktach Ziemstwa Słuckiego na dniu 26 7bra 1819 roku zapisał, a następnie o Extradycyą onego w tymże Sądzie rozwinął process, od skutków którego zasłaniając się obżałowany W: T: Stacewicz, i chcąc odnieść niesłuszną korzyść z zatrzymanego u siebie obligu, takowy na Imie obżałowaney Wendorfowey przelałeś, i pod jey imieniem na dniu 28 7bra tegoż roku przed Sąd

Ziemski Miński po żałącego się wyniosłeś Zapozew, za jakowym dwóma tylko dniami przed Kadenoyą Sto Michalską podanym, obżałowana W: T: Wendorfowa popierając process przeciwko determinacyi Artykułu 18 z Rozdziału 4 na teyże Kadencyi Aktorat wpisałaś; i na dniu 16 xbra 1819 roku pierwszykroć żałącego się skondemnowałaś. po czém w dniu 2 januaryi 1820 roku wyniosłszy powtórną żałobę przeciwko wezwanemu prawu na Kadencyi Trzy Królskiey tegoż roku na dniu 26 februaryi złym przewodem prawa Dellatora ultimarnie skondemnować ośmieliłaś się, w tenczas kiedy Pozew ledwo na następną Kadencyą posługiwał. Przez taki zaś sposob uzyskawszy na żałącym się nieprawnie titulo ultimarny niestanny dekret, w onym nayniewolniey za obligiem pod Assekuracyą wydanym i po niedoiszczeniu wzajemnych obowiązkow żadnego waloru oraz znaczenia nie mającym, rubli srebrnych 12,500 z Inekwitacyą ad extenuationem do wszelkich żałącego się funduszów zadyktowałaś; tudzież za tym nie legalnym dekretem sprowadziwszy do Miasteczka Klecka w Słuckim Powiecie leżącego tradycyą, pomimo rozciągnioną na nim za należność mieszczan Dawidgrodeckich Administracyą, potrafiliście obżałowani zyskać dla siebie zapewnienie possesyi tradycyyney tegoż miasteczka po wybraniu należności mieszczan Dawidgrodeckich zacząć się mającey, po jakowym w poszukiwaniu skutków obligu warunkowie wydanego i do zwrótu przynależnego przez obżałowanych dopełnionych krokach, obżałowany W. T. Stacewicz znając nielegalność swojego pretensorstwa z assekuracyi w ręku Generała Wołodkowicza złożoney, wyświecającą się, a usiłując zatrzeć ślad i dowod nastania obligu z powyższego źródła, uzyskałeś z rąk zeszłego Wołodkowicza bez wiedzy Delatora Assekuracyi nie raz rzeczoney, i oną dotąd u siebie ukrywasz. Takowe przeto obżałowanych na krzywdę żałącego się zmównie dokonane czynności, powodowały Dellatora udać się pod protekcyą prawa i szukać podniesienia niestannego w złym przewodzie prawa uzyskanego Dekretu, oraz kassaty obligu obżałowanemu Stacewiczowi pod Assekuracyą wydanego, i nie z rękodaynego zawinienia, lecz z zadeklarowanego przez obżałowanego a nie uskutecznionego dokończenia interessów Dellatora wynikłego. W jakim celu gdy żałący się powołał obżałowanych Stacewicza i Wendorfowę jako Aktorów sprawy a obżałowanego Reytena do przyświadczenia o nastaniu obligu i warunkach umowy przed Sąd Ziemski Miński, za przypadnieniem więc sprawy obżałowana Wendorfowa okazująo przelew na summę Dekretem Kontumacyynym objętą od siebie obżałowanemu Lissowskiemu pod dattą 1820 roku junii 8 w Ziemstwie Mińskim przyznany, (który dotąd w ukryciu i niewiadomości powszechney zostawał; wspólnie z obżałowanym Stacewiczem od rozprawy wyłamywała się, lecz Sąd Ziemski Miński wyrokiem w dniu 16 julii teraznieyszego roku nastałym, i przez rezolucyą Sądu Głównego zatwierdzonym, utrzymawszy obżałowanych w procederze, z powodu nowo zjawionego przelewu adcytować obżałowanego Lissowskiego nakazał, a z obżałowanym Reytenem w teyże dacie Dekret niestanny nastąpił; po takim Dekrecie przedsiębrał żałący się powołać obżałowanych dla kontynuacyi rozprawy zaczętey, gdy tym czasem słyszeć się dało, iż dla zmitrężenia procederu i przewleczenia onego na czas nieskończony, oprócz przelewu obżałowanemu Lissowskiemu służącego, znayduje się jeszcze kilkanaście innych róznym niewiadomym, z nazwisk swoich żałącemu się osobom powydawanych i w rozmaitych juryzdykcyach poprzyznawanych, przelewow; zapobiegając więc Delatur przewlekaniu się z tey okazyi procederu, przez oświadczenie w Sądzie Głównym Mińskim 2 Departamentu na dniu 23 listopada teraźnieyszego roku zaniesione, zawiadomił wszystkich w powyższym interessie uczestnictwo mających, iż nie wiedząc nazwisk mogących się znaydować przelewnych Aktorow, przez gazety publiczne do rozprawy w Sądzie Ziemskim Mińskim powołać ich jest zmuszony, a razem ostrzegł całą publiczność, aby powyższego obligu i uzyskanego nieprawnie na żałącym się Kontumacyynego Dekretu, nikt zgoła nie nabywał, w kolei czego celem udowodnienia nikczemności nie raz rzeczonego obligu i titulo ultimarney konwikcyi powołuje ten obżałowanych Stacewicza, Wendorfowę i Lissowskiego, jako też i dalszych z imion i nazwisk niewiadomych bydź mogących przelewnych Aktorów, do jednoczasowey rozprawy przed Sąd Ziemski Miński i następne zakłada Prośby: o uznanie po obżałowanym Stacewiczu natychmiast Reprodukcyi Assekuracyi, od jego w roku 1818 8bra 24 żałącemu się wydaney, z rąk zeszłego Generała Wołodkowicza nie wolnie bez wiedzy Delatora wydobytey pod obowiązkiem osobistey przysięgi; jeśliby zaś takowey nie dopełnił, o zobowiązanie obżałowanego Reytena, jako dostatecznie całego interessu świadomego, do przyniesienia Świadectwa i Informacyi Sądowi tak, o środku nastania obligu na 12000 rubli srebrnych od żałącego się obżałowanemu Stacewiczowi wydanego i o warunkach umowy oraz przyjętych wzajemnie za to przez obżałowanego obowiązkach, jako też o wydaniu jednoczasowie od tegoż obżałowanego Dellatorowi assekuracyi i o treści oney, niemniey o nakazanie obżałowanemu Reytenowi warować mieysce stanności na Dekret niestanny datta powyżey wzmieniony, przez opłatę zwykłey Solucyi, a w samey sprawie o podniesienie wzupełności obu Dekretow niestannych, mianowicie zaś titulo ultimarnego w złym przewodzie prawa pod dattą 26 februaryi 1820 roku otrzymanego, i o znikczemnienie uczynioney za tym nielegalnym Dekretem na Miasteczku Klecku tradycyi, o ukaranie obżałowaną Wendorfową za zły przewod prawa podług Ar: 41 z Roz: 4 dwonastą niedzielami wieży, tudzież o nakaz zwrotu we dwoynasob wypadającey za Dekreta niestanne solucyi, o skassowanie obligu w górze wezwanego jako warunkowie i pod assekuracyą wydanego, a powodem nie uskutecznienia przyjętego przez obżałowanego Stacewicza obowiązku do zwrótu żałącemu się należnego, i żadney waluty oraz znaczenia nie mającego, tudzież na prostym papierze w przeciwność Naywyższych Ukazów nastałego, i o nakaz powrótu onego Dellatorowi, o ukaranie obżałowanych za zmówność na krzywdę żałącego się dopełnioną, jak równie za chęć nie wolnych z cudzey własności zyskow podług rygoru prawa, o sądzenie na obżałowanych expensow prawnych, na process ninieyszy poniesionych, do zapłacenia w czasie nayrychleyszym pod

karami sprzeciwieństwa, o zobowiązanie wszystkich ukrytych przelewnych Aktorów powyższey summy nieprawnie przez obżałowanych poszukiwaney do jednoczasowey rozprawy, i do uległości nastać mającemu wyrokowi, o zachowanie dla żałącego się bliższości do dowodu i odwodu, niemniey o decydowanie tego wszystkiego, co czasu sprawy proszonym będzie, salva melioratione żałoby.

Roku 1826 miesiąca 9bra 24 dnia Woźny niżey wyrażony swiadczę, iż tego pozwu w sprawie JO. Xięcia Ludwika Radziwiłła Komandora Maltańskiego i Kawalera Orderów, przed Sąd Ziemski Miński wyniesionego, Kopią z nim zgodną, po wszystkich przelewnych Aktorow obligu, od JO. Xięcia Radziwiłła W. Janowi Stacewiczowi Regentowi Granicznemu Powiatu Słuckiego na 12,000 rubli srebrnych wydanego, i za nim uzyskaney Imieniem JW. Generałowey Wendorfowey konwikcyi, z imion i nazwisk niewiadomych, dla wezwania ich do stanności przez gazetę Kuryera Litewskiego do drzwi Sądu Ziemskiego Mińskiego przybiłem. Alexander Lednicki Ziemski Powiatu Mińskiego Woźny.

Roku 1826 miesiąca nowembra 24 dnia. Na Urzędzie Jego Imperatorskiey Mości Ziemskim Powiatu Mińskiego stanąwszy osobiście JPan Woźny wyżey wyrażony, takową rellacyą podanego Pozwu zeznał i to swe zeznanie w Protokule Aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem i że jest w księgach swiadczę. Leonard Bartoszewicz Ziemski Powiatu Mińskiego Regent.

Roku 1826 miesiąca 9bra dnia Woźny niżey podpisany swiadczę, iż tego Pozwu w Sprawie JO. Xięcia Ludwika Radziwiłła Komandora Maltańskiego i Kawalera Orderow, przed Sąd Ziemski Miński wyniesionego, cztery kopie co do słowa z nim zgodne, jako to: jedną W. Antoniemu Lissowskiemu Deputatowi Wywodowemu Gubernii Grodzieńskiey w Miasteczku Klecku w Słuckim Powiecie leżącym jako w Tradycyyney tego possesyi zostającym na dniu 26, drugą W. Janowi Stacewiczowi Regentowi Granicznemu powiatu Słuckiego w majętności Ciemkowiczach w [illegible] powiecie jako w miejscu jego przemieszkiwania na dniu 27 trzecią JW. Dominikowi Reytenowi Podpułkownikowi woysk Polskich i Kawalerowi w Majętności Doktorowiczach na dniu 27, i czwartą JW. Konstancyi z Jezierskich Wendorfowey Generałowey woysk Polskich z dokładem właściwey Assystencyi w Majętności Hrycewiczach na dniu 26, wszystkie w Powiecie Słuckim oczewisto popodawałem i o terminie rozprawy zawiadomiłem. Datt ut supra. Alexander Lednicki Ziemski Powiatu Mińskiego Woźny.

Roku 1826 miesiąca nowembra 29 dnia przed Aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziemskiemi Powiatu Słuckiego, osobiscie stanąwszy Woźny wyżey wyrazony, Kwit Relacyyny podanego Pozwu urzędownie zeznał.

Przyjąłem zeznanie Ignacy Kuncewicz Słucki Ziemski Akt. Regent.

Dozwolono drukować dnia 11 grudnia 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

1. Oświadedczenie imieniem niżey podpisanego czyni się z takiego powodu: w Kuryerze Litewskim upływającego roku pod N. 146 wyszłym, czytałem oświadczenie Wielmożney Petronelli Sylwestrowiczowey, przez które cofa wydaną mnie od siebie plenipotencyą. Ja krótko odpowiadam: że Wielmożna Sylwestrowiczowa, z dobrey swey woli i przez usilne nalegania skłoniła mię do przyjęcia rzeczoney plenipotencyi, że po przyjęciu oney, niepostąpiłem zgoła na krzywdę jey dzieci i funduszu, że wszystko w nim dopełniając charakternie obowiązku mojego zostawiłem, i od roztraty ochroniłem, a tém samém, że nic na uszczerbek funduszu i krzywdę dzieci, ale na ich pożytek działałem; sama się a tém Wielmożna Sylwestrowiczowa przekona, w czém też podobnie i mąż oney, jako prawdziwie losem swych dzieci zajęty, rzetelnego spodziewam się nieodmówi świadectwa, Plenipotencyi zaś nikomu nieprzelewałem i takowey, jako po ukończonym już interesie, stosownie do życzenia Aktorki, zrzekam się na zawsze. 1826 roku decembra 13 dnia. Antoni Kossakowski.

Roku 1826 miesiąca decembra 13 dnia. Że takowe oswiadczenie do Protokółu Potocznego sądu Grodzkiego powiatu Grodzienskiego jest zapisane swiadczę. Antoni Narzymski Regent Grodzki Powiatu Grodzienskiego.

Dozwolono drukować. Wilno 18 grudnia 1826 roku. Cenzor Radzca Kollegialny Symon Żukowski.

---

1 Dekretem Oczewistym Ziemstwa Oszmianskiego, sądzona została summa złotych 8,000 dla WJPani Antoniny z Wróblewskich Bogusławskiey jako schedę, po ś. p. Barbarze z Jorczynskich Wroblewskiey, jaką ilość Hrabia Rudolf Tyzenhauz roku 1827 apryla 23 dnia, przed Aktami Oszmianskiego Powiatu winien opłacić, jesliby kto do tey sukcessyiney schedy miał pretensyją słuszną zawiadamia się.

---

1. Podaje się do publiczney wiadomości, iż JW. Jenerał Major Ignatiew mając Naymiłościwiey darowane starostwo Lidzkie w Gubernii Grodzieńskiey w ptcie Lidzkim położone na lat 12, bez opłaty kwarty z terminem przyjęcia onego w roku przyszłym apryla 12 dnia, ma zamiar takowe dwónastoletnie prawo władania onym starostwem przekazać albo też wypuścić w administracyą. Życzący więc nabydź takową possesyą zechce dowiedzieć się o kondycyach u W. Michałowskiego Guberńskiego Sekretarza, mieszkającego w domie własnym na Zarzeczu. R. 1826 8bra 17 dnia. Bonawentura Michałowski G. S.

Wolno drukować Cenzor Ignacy Reszka.

---

3 Zeszły ś. p. Władysław Hrabia Mostowski wprowadzony przez młodocianność z roku 1813 na 1814 w zaufanie podpisywania obligow, ze wzięciem małego zadatku, albo zupełnie bez pieniędzy, gdy wydał podobnych przeszło na sto tysięcy rubli srebrnych w ciągu jednoroczny niespełna, a w udziale na inny miesiąc jeden po trzydzieście sześć tysięcy rubli takichże, i gdy przekonał się, że obligobiercy, ani tych zwrócić, ani pieniędzy więcey dać postanowili, oświadczeniami urzędowemi pod przysięgą ubliżenia te wyświecił; wymieniając osoby biorące obligi, ilość pieniężną zawierające i wzięty zadatek. A żądając jak nayprędzey przekonać prawem, i żeby takowe pisma nie zyskały wiary w przewodach, roku 1815 miesiąca 9bra 16 dnia za N. 92 i następnych Kuryera Litewskiego, pozwał edyktalnie wszystkich obligobiercow, wzywając i przepomnianych nazwiskami, oraz tych, którzy przyczyną zatracenia jakoby obligow, powrót onych wymawiali. W kolei ciągłego odtąd processu, gdy wielu oddało dobrowolnie obligi, za opłatą prawdziwego wziątku, a nie mało, gdy się powierzyło zawodowi prawnemu, i tam uzyskało wyroki zgodne z Prawem,

)5(

zi tym samym przeciwne swym usiłowaniom, wszystkie pozostałe, gdy nakoniec unikczemnieiem znalazły się, z nakazem zwrotu i wskamna ostatecznemi przez niestanność. Z takich ciągłych ostrzeżeń w Publiczności, zawiera to poostatnie: Że jeśliby u kogokolwiek znaydował się oblig z wykazanych, na Imie Władysława Hrabiego Mostowskiego, iż ten waloru żadne. o i znaczenia nie maiąc, sprzecznie wyrokom sądowym zatrzymywany, na wiarę żadną w Publiczności i u nikogo partykularnie zasługiwać nie może, i z swego nastania przeciw Prawom i Ukazom Imiennym od roku 1764 apryla 3 do roku 1800 marca 19 i stosownych wyrokow sądowych, odpowiedzi prawney i zwrótowi ulega. Roku 1826 miesiąca Grudnia dnia. Za Pełnomocną Plenipotencyą Józef Jastrzębski Sędzia Graniczny Zawileyski.

Dozwala się drukować. 1826 roku dnia 1 grudnia Leon Borowski Cenzor.

---

3 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą. etc. etc. etc. UUrm Alexandrowi bratu i Elżbiecie w stanie panieńskim pod opieką jego będącey siostrze Koseckim, zeszłego Mikołaja Koseckiego Tytularnego Sowietnika i b. Pttgo Prużań. Strapczego Potomstwu, Pozew przed Sąd Ziemski Prużański z powództwa Starozakon. Icka Goldberga z odwołaniem się do uprzednich Pozwów, a szczególniey dnia 20 aprylа t. r do drzwi Kancellaryi Ziem. Prużań, przybitego, i w drugiey kopii do Redakcyi Wilen: Gazety Kuryera Litewskiego w Expedycyi Poczt. Prużan: 29 tegoż miesiąca aprylа oddanego, nazajutrz w Aktach Ziem: tegoż powiatu zeznanego, dostatecznie skład rzeczy opisującego, i otrzymaney za nim w kadencyi juniowey z zyskiem banicyi wieczney kondemnaty, oraz całego procederu pod życiem oyca obżłch rozpoczętego wyniesiony w Prośbach: o obwarowanie stanności prawną opłatą na wyżey wyrażoną i uprzednio otrzymane kondemnaty — O zwrót i znikczemnienie pisma w róku 1818 7bra 26 pod tytułem Prawa Zastawnego na Imie zeszłego Mikołaja Koseckiego w 5000 rubli assygnacyinych na schedę ziemną z poddanemi w Mattsci Plancie będącą — O przyjęcie od żałł: się w dowodzie kwitów, rachunku i przysięgi — O uchylenie wszelkich pretensyów obżłch — O zwrót przebranych pieniędzy z procentem, i potrącenie wedle prawa — O inekwitacyą do wszelkiego po zmarłym Koseckim majątku, sposobem extenuacyi i preokupacyi, a z kolei do pieniędzy w Ustawie Powszechney Opieki Wileńskiey i gdziekolwiek będących, z wolnym tychże aresztowaniem, i na satysfakcyą należności żałł. się odebraniem — O zwrót wydatków prawnych, i o to wszystko, co w czasie Sprawy będzie proszono — Pisan z wolną poprawą — 1826 9bra 24 dnia.

1826 xbra dnia woźny niżey podpisany tę kopią Pozwu z oryginałem zgodną przed Sąd Ziemski Powiatu Prużańskiego po WW. Alexandra i Elżbietę między sobą rodzeństwo Koseckich wyniesionego dla umieszczenia w Gazecie Kuryera Litewskiego i tym celem przesłania Pocztą do Redakcyi Wileńskiey, w Expedycyi Pocztowey Prużańskiey oddałem.

Adam Rapkko W. P. P.

Dozwolono drukować. Wilno. 13 grudnia 1826 roku Cenzor Radzca Kollegialny Symon Żukowski.

---

2 Dnia 6 grudnia z południa przechodząc z domu W. Wołowicza na Zamkowey ulicy leżącego do kościoła ś. Jana zgubiono pieczątkę wolnie na sztyfcie obracającą się, z trzema tarczami, z ametystu, krwawniku i czystego złota; upraszа się przeto, aby jeśli kto znalazł raczył odnieść do Redakcyi Kuryera Lit.

---

2. Polecając się łaskawym względom Prześwietney i Łaskawey Publiczności, niżey wyrażeni artyści sztuki zegarmistrzowskiey; mamy honor obowiązać się służyć Prześwietney, Publiczności, wszelką reparacyą Zegarów stołowych i kieszonkowych różnych; także i zegarków cylindrowych w kamieniach idących, w którychby cylindry kamienne, lub kamienie w których kołka idą, popękane albo powyrzucane były, więc na żądanie amatora takiey sztuki, jak zagranicą obowiązujemy się dorobić; z zaręczeniem na pewny czas regularności, który od przedsięwziętey reparacyi, ograniczonym bydź może: oraz do zegarów grających i innych, które trudność w przywiezieniu do miasta sprawują, na mieysce jechać, lub zreparowane odwieść i ustawić przyrzekamy niezawodnie. Przy tém ktoby sobie życzył nowy Zegar ścienny, lub stołowy tygodniowy, albo też kieszonkowy podług upodobania jego, zrobić możemy. Poświęcając swoje usługi Prześwietney i Łaskawey Publiczności, która umiejąc cenić talenta, wielekroć dawała dowody swoich względów dla zagranicznych, tém większą pokładamy nadzieję jako rodacy, mieszkający przy Ulicy Ostrobramskiey w domu W. Grunerta pod N. 22. Antoni Narkiewicz. Piotr Orzechowski.

---

3. Z przyczyny nieakuratności w odmienianiu Loteryynych Warszawskich Biletów; niżey podpisany ma sobie za obowiązek oznaymić przez niniеysze biorącym takowe bilety, iż do każdey klassy powinny bydź odmienione trzema dniami przed ciągnieniem, w kantorze moјey, lub u roznoszczykow brane: i ten, kto o tym zaniedba, tym samym straci prawo do następney klassy. Bilety zaś niewymienione będą komu innemu wyprzedane, lub odesłane do Dyrekcyi w Warszawie.

Fr. von Auer.

---

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski nad majątkiem Szarkowszczyzną zeszłego Mateusza Boguckiego napoczęty, stosownie do ogłoszenia swojego w dniu 15 idącego miesiąca listopada ad fundum przybywszy, dla niejawienia się kredytorow ze wszelką gotowością, kończyć Taxy i Exdywizyi nie mogąc, zwłaszcza iż wielu nieprzybyło na takowy termin. Zatem Sądy swoje do dnia 15 miesiąca marca następnego 1827 roku odwoławszy, w ostrzeżeniu tychże kredytorow i pretensorow oraz debitorow, jakiemi są JWW. Sulistrowskim, aby niewiadomością nie wymawiali się, że w oznaczonym terminie zjechawszy wezmie Konkursową Sprawę ku oczewistemu ostatecznemu rozwiązaniu, i dla niejawiących się, skutkiem prawa i Remissy wieczną Amissyią zapowie, i takowe ostrzeżenie dla powtórney awizacyi do Koryera Litewsko-Wileńskiego podaje. Działo się w Szarkowszczyznie 1826 listopada 21 dnia.

Józef Żaba b. P. Z. P. D. Prezydujący Exdywizor.

Zygfryd Buynicki b. Podsędek Exdywizor.
Józef Korsak Z. P. D. Pisarz Exdywizor.
Xawier Lenkiewicz Regent.
